

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/253/2014
Identifikačné číslo spisu:	3112205828
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3112205828.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, zastúpenej advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, proti odporcovi F. A., bytom N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov č 163/66, o zaplatenie 205,36 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 22 C 443/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. decembra 2013 sp. zn. 17 Co 607/2013 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľke trovy dovolacieho konania vo výške 33,55 Eur jej právnomu zástupcovi Tomáš Kušnír, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 29. mája 2013, č. k. 22 C 443/2012 - 45 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 162,665 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 122,94 Eur od 24.9.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti návrh zamietol. Ďalej zaviazal odporcu a vedľajšieho účastníka spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 53,80 Eur (z toho súdny poplatok 16,50 Eur) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľky.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie vedľajšieho účastníka uznesením z 18. decembra 2013, sp. zn. 17 Co 607/2013 odvolanie proti vyhovujúcemu výroku rozsudku vo veci samej odmietol. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania potvrdil. Vedľajšieho účastníka zaviazal zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,33 Eur na účet jej právneho zástupcu. Odmietnutie odvolania vedľajším účastníkom odôvodnil § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p., ako podané neoprávnenou osobou. Uviedol, že podporovaný účastník (odporca) napriek výzve súdu nedal súhlas vedľajšiemu účastníkovi na podanie odvolania. K náhrade trov konania poukázal na § 93 ods. 4 O.s.p.,

podľa ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 237 písm. f/ O.s.p.. Nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu a namietal, že je aj v rozpore s názorom v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. februára 2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Nevyjadrenie nesúhlasu sa nerovná vyjadreniu súhlasu. Procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom. Relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie nesúhlasu s vedľajšou intervenciou. Zo žiadneho ustanovenia procesného kódexu nie je možné vyvodiť záver, aby pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak vstúpil do konania „z vlastného podnetu“. Ak súd poučí hlavných účastníkov, že do konania vstúpil vedľajší účastník a majú právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho úkonmi, nie je možné za takýto nesúhlas považovať skutočnosť, že účastník sa v súdom určenej lehote nevyjadrí, že s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí. Odvolací súd odmietnutím odvolania vedľajšieho účastníka ako neoprávnenou osobou postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej ochrany spotrebiteľov deklarovanej v čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ aj v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ.

Navrhovateľka žiadala dovolanie vedľajšieho účastníka podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť. Uviedla, že vedľajší účastník v zásade nemá právo na podanie dovolania a § 201 O.s.p. poskytuje len výnimku z uvedenej zásady. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 151/2012, 6 Cdo 30/2012, 8 Cdo 63/2013, 3 Cdo 233/2008. Odvolanie vedľajšieho účastníka bez súhlasu odporcu je právne neúčinné. Zastáva názor, že nečinnosť odporcu a nevyjadrenie sa k výzve súdu na vyjadrenie so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, resp. s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka nemôže posudzovať ako konkludentný súhlas.

Oporca sa k dovolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril. K výzve Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, či súhlasí s podaným dovolaním vedľajším účastníkom, sa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal v čas vedľajší účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Podľa § 242 ods. 1 druhej vety O.s.p., dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Ďalej dovolací súd skúmal, či dovolateľ je oprávnenou osobou na podanie dovolania.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. V tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. , podľa ktorého vedľajší účastník do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. Možno síce vyvodiť, že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov, jej vstup do konania nie je však prípustný v každom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedený zmysel vedľajšieho účastníctva (pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. Pokiaľ ide o legitimáciu na podanie opravného a tiež mimoriadneho prostriedku (odvolanie, dovolanie) je vedľajší účastník legitimovaným subjektom na podanie odvolania, prípadne dovolania v prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Ak z právneho predpisu nevyplyva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník podať odvolanie, resp. dovolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, prípadne s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. Ak by hlavný účastník súhlas nevyjadril, prípadne ho odvolal, je potrebné situáciu posudzovať ako nesplnenie subjektívnej podmienky na podanie odvolania, resp. dovolania a posudzovať ho v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. (odvolanie bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený).

Prípustnosť dovolania dovolateľa, ktorý v konaní vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu by v danej veci prichádzalo do úvahy, len ak by v konaní podal dovolanie odporca, prípadne by s podaním dovolania dovolateľa vyslovil súhlas.

Z obsahu spisu je zrejmé, že odporca dovolanie nepodal a ani sa k výzve súdu, či s podaným dovolaním súhlasí, nevyjadril.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 243b O.s.p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na

dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol ako podané niekým, kto nebol na podanie dovolania oprávnený.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľka si uplatnila trovy dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k dovolaniu vo výške 33,55 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal navrhovateľke trovy dovolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu, že zavinil, že sa dovolanie odmietol. Navrhovateľka trovy právneho zastúpenia vyčíslila v súlade s § 10, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhláška 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Hodnota jedného úkonu právnej služby je vo výške 19,92 Eur, režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 Eur + 20 % DPH, spolu 33,95 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.